

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 11 november 1999

i mål C-350/98 (begäran om förhandsavgörande från Dioikitiko Protodikeio Peiraios: Henkel Hellas ABEE mot Grekiska staten)⁽¹⁾

(”Direktiv 69/335/EEG — Indirekta skatter på kapitalanskaffning — Skatt på kapitalisering av icke utdelade vinstmedel”)

(2000/C 47/05)

(Rättegångsspråk: grekiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen, sjätte avdelningen (ordföranden på andra avdelningen R. Schintgen, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna G. Hirsch och H. Ragnemalm, referent; generaladvokat: N. Fennelly; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 11 november 1999 avkunnat dom i mål C-350/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Dioikitiko Protodikeio Peiraios (Grekland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Henkel Hellas ABEE och Grekiska staten, angående tolkningen av artiklarna 4 och 7 i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, s. 25), i dess lydelse enligt rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985 (EGT L 156, s. 23). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning, i dess lydelse enligt rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985, skall tolkas så, att det utgör hinder för en sådan skatt på överföring av icke utdelade vinstmedel till kapitalet i en kapitalassociation som skatten i fråga i målet vid den nationella domstolen.

(1) EGT C 358, 21.11.1998.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 18 november 1999

i mål C-442/97 (begäran om förhandsavgörande från (Arbeidsrechtbank Brugge): Jozef van Coile mot Rijksdienst voor Pensioenen)⁽¹⁾

(Social säkerhet — Förordning (EEG) nr 1408/71 (i dess lydelse enligt förordning (EEG) nr 1248/92) — Förmåner av samma slag som skall utbetalas enligt två eller flera medlemsstaters lagstiftningar — Bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning i en medlemsstats lagstiftning — Nationell lagstiftning om legalpresumtion (den så kallade ”krigsårspresumtionen”) som innebär att arbetstagaren kan tillgodoräkna sig vissa försäkringsperioder om han inte har rätt till pension för dessa perioder enligt ett annat pensionssystem (inbegripet utländska pensionssystem))

(2000/C 47/06)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden D.A.O. Edward, referent, samt domarna J.C. Moitinho de Almeida, L. Sevón, J.-P. Puissochet och M. Wathelet; generaladvokat: S. Alber; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 18 november 1999 avkunnat dom i mål C-442/97 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Arbeidsrechtbank Brugge (Belgien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Jozef van Coile och Rijksdienst voor Pensioenen, angående tolkningen av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1248/92 av den 30 april 1992 (EGT L 136, s. 7, svensk specialutgåva, område 5, volym 5, s. 130). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

En nationell bestämmelse av sådant slag som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, som innebär att en arbetstagare som i denna egenskap har utfört arbete under perioden mellan den 1 januari 1938 och den 1 januari 1945 och för vilken en minimiavgift har betalats till ett socialförsäkringssystem i den berörda medlemsstaten, skall anses ha betalat tillräckliga avgifter för att det skall anses styrkt att det har förelegat en sedvanlig och huvudsaklig anställning under hela perioden mellan den dag då den styrkta anställningsperioden gick till ända och den 1 januari 1946, men där denna presumtion inte gäller för anställningsperioder för vilka den berörda personen erhåller pension enligt en annan medlemsstats pensionssystem, utgör